

Bir yazıyı okurken kendi yazdıklarımın ne kadar da az *akademik* olduğunu düşündüm.

Yazıda bunun kötü bir şey olduğunu anlatmaya çalışmış. Akademik olmak lazım. Mirim. Lazım. Mirim. Akademik.

Kötü espriler geliyor aklıma ama hayır. Diren. Emin. AkadEmin. Diren.

Akademik yazı yazmayı beceremediğim doğru. Bunu bir eksiklik olarak gördüğümü ise söyleyemem. Akademik yazı okumam ve yazmam gerekti, hala da internetin yoklayınca az sonra tez savunmasına girecekmiş gibi yazılar buluyorum, sabredersem okuduğum da oluyor.

Velakin, sevgili okurlar, ben bu yazıları yazmanın gerçekte pek de zor olmadığı kanaatindeyim. Google çağındayız. Referans bulmak zor değil. *Falanca şunu demiş, filanca bunu demiş* diyerek yazı yazmanın pek matah bir tarafı yok; *sen ne diyorsun* bana ondan bahset.

İtiraf edeyim, akademik yazılardan bir şey öğrenmiyorum, çoğu sıkıcı, basmakalıp, kimseye bir faydası olmayan, dedikodu kabilinden yazılar. Eğlendirmek bir yazının en hafif ve bayağı vazifesi olabilir ama bu yazılar *eğlendirmiyor bile*.

Ben okunan yazılar yazmak istedim. Mesele okurun benim ne kadar bildiğime inanması değil, beni rehber sayması da değil, *zebil gibi* bilginin arasında her zaman baktığı yere başka bir gözle bakması. Bilgi fikir kekinin üstündeki krema, fikri yedirmek için lazım ve onsuz fikrimiz pek yavan; velakin bu bilginin kendi başına bir kıymeti olduğunu göstermiyor. Kimse krema yiyerek pasta yemiş olmaz. Maksadım derdimi anlatmak, okura alayış yapmak değil.

Efendiler, biliniz ki en aptalınız benim.

O sebeple akademik yazı yazma becerim yok. Çok darda kalırsam yaparım, ekmek parası, tez şartı falan, onun dışında uzun uzun analizler ne dilime, ne elime yarar...

Akademik yazı soyutlaştıkça değer kazanır, ben insan zihninin soyutlarla bile somutlar üzerinden meşgul olması gerektiğini savunan bir *anlambilim* taraftarıyım. İnsanlara soyutlamalar üzerine soyutlamalar yerine, basit hikayeler ve kıyaslar anlatalım, herkes aklınca bir şeyler bulsun, kimi krema ve kekten, kimi pastanın işaret ettiğinden konuşsun.

Bu yeni bir fikir değil. Dünyanın en eski kitaplarının yazıldığı mürekkep bu. Ne Kur'an, ne Dhammapada, ne Vedalar akademik, ne Lao Tse, ne Rumi, ne İbn Arabi akademisyen.

Akıl arayan elinin girdiği her delikte aramaya devam etsin, biz de yıldızların altında esen rüzgara hikayeler anlatalım.

Rüzgarın anlattığını insanların kulaklarından kim silebilmiş?